

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4408010142
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4408010142.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému N. H., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 03.07.2014, sp.zn. 1T 43/2008, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23.10.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného N. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný N. H. (ďalej len „obžalovaný“) odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1 Trestného zákona, z ktorých spáchania bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 22.10.2009, sp. zn. 1T/43/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.02.2010, sp. zn. 5To/68/2009 a to za skutky pod bodom 1/, 2/ citovaného rozsudku podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcej okolnosti s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody 9 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušili výroky o treste z trestných rozkazov Okresného súdu Nové Zámky z 23.03.2005, sp. zn. 1T/44/2005, doručený obžalovanému 01.04.2005 a z 11.06.2007, sp. zn. 2T/91/2007, doručený obžalovanému 12.12.2007.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, v ktorom namietal spôsob určenia výšky trestu, pretože súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami a okolnosťami, ktoré majú podstatný význam pri ukladaní trestu. Aj keď mu uložiť nižší trest ako v pôvodnom rozsudku, pochybil pri ukladaní trestu, keď nerešpektoval jeho návrh, v podstate v tom smere, aby bolo pri kvalifikácii jeho konania postupované podľa starého zákona platného do 31.12.2005, ktorý je pre neho priaznivejší, pretože mu bolo možné ukladať trest v rozpätí od 5 do 12 rokov a s použitím § 35 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona 5 až 16 rokov. V tejto súvislosti poukázal jednak na článok 46 odsek 1 Ústavy SR, článok 6 odsek 1 Dohovoru o ľudských právach, poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a judikát Kolégia Krajského súdu v Žiline prijatý dňa 10.12.2013 pod č. Jtk 13/13. Vytkol súdu I. stupňa aj to, že úmyselne naťahoval obnovu konania, v dôsledku čoho bol ponechaný príliš dlho v neistote o svojom osude a túto skutočnosť mal zohľadniť pri rozhodovaní o treste. Ako kompenzáciu mu mohol uložiť trest na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. K svojmu odvolaniu priložil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave. Svoje odvolanie doplnil poukázaním na svoje osobné pomery, keďže je vo výkone trestu skoro 6 rokov, teraz dostal druhú šancu.

Poukázal na to, že je dostatočne potrestaný. Poukázal na odlúčenie od svojej dcéry a ostatných členov svojej rodiny.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a navrhol mu vyhovieť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania a toto doplnil o návrh na zníženie trestu z rodinných dôvodov. Jeho rodina trpí, neodpustí si, že kvôli nemu trpí celá rodina, dcéra chodí za ním na návštevy a pýta sa, kedy príde domov, sľúbil jej, že ju v živote už nesklame. Okresný súd mu uložil neprimerane vysoký trest, nespravodlivo na hornej hranici zákonnej trestnej sadzby a vyčítal mu, že má trestné stíhanie napriek prezumpcii neviny. Nie je pravdou, že by fyzicky zaútočil na poškodeného v bode 2/, bolo preukázané, že tohto sa nezúčastnil, ba naopak, poškodeného slovne bránil. Opätovne zdôraznil, že nebolo rešpektované jeho právo na spravodlivý súdny proces, bol diskriminovaný, keď nebol použitý starý Trestný zákon.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné, rozsudok bol zrušený len vo výroku o treste, poukázal na právne posúdenie konania obžalovaného vo výroku o vine skoršieho odsudzujúceho rozsudku, ktorý zostal nedotknutý. Navrhol ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní po povolení obnovy konania uznesením Okresného súdu Nové Zámky z 03.04.2014, sp. zn. 3Nt/9/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 23.04.2014, sp. zn. 1Tos/46/2014, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 22.10.2009, sp. zn. 1T/43/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 25.02.2010, sp. zn. 5To/68/2009 vo výroku o treste, vykonal dokazovanie v obnovenom konaní týkajúcom sa výroku o treste uloženom obžalovanému. Pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil, tak ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného pri ukladaní trestu.

Aj krajský súd sa stotožňuje s úvahami súdu I. stupňa, ktorý dôsledne pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona. Správne konšatoval u obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno k/ Trestného zákona a žiadnej priťažujúcej okolnosti a uložil obžalovanému trest podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona. Aj krajský súd je toho názoru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov, je trestom primeraným zohľadňujúcim všetky kritériá rozhodné pre druh a výmeru trestu uvedené v § 34 Trestného zákona. Správne poukázal súd I. stupňa na závažnosť spáchaných trestných činov. Aj krajský súd je toho názoru, že vzhľadom na vysokú mieru závažnosti a spáchanie niekoľkých trestných činov, z ktorých 2 trestné činy sú zločinmi, navyše jeden zo zločinov je spáchaný s použitím zbrane, by uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonnej výmery, v rámci trestnej sadzby 7 rokov až 13 rokov a 9 mesiacov (zníženie hornej hranice postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zvýšenej podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona) bolo neprimerane mierne. Okrem uvedeného mu bol tento trest ukladaný aj za spáchanie dvoch majetkových trestných činov. Je treba zvýrazniť aj tú skutočnosť, že obžalovaný sa dvoch skutkov dopustil násilným konaním v jednom prípade s použitím zbrane a v jednom prípade s použitím fyzického násillia (bol uznaný vinným zo spáchania tohto zločinu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona) a táto okolnosť u obžalovaného zvyšuje mieru závažnosti jeho konania.

Na výmeru uloženého trestu obžalovanému nemohla mať vplyv ani dĺžka konania od podania návrhu obžalovaného na povolenie obnovy konania, ktorý bol podaný 11.03.2013. Obdobie do právoplatného rozhodnutia v obnovenom konaní, t.j. do 23.10.2014, keď v tomto časovom rozpätí boli vykonané dve konania, a to konanie o návrhu na povolenie obnovy konania a konanie po povolení obnovy konania, je dĺžkou trvania primerané k povahe veci.

Preto trest odňatia slobody uložený obžalovanému súdom I. stupňa je trestom primeraným a zákonným.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.